

Beszélgetés Tombácz Imre elvtárral

A paraszti tulajdon leggharcosabb és legkövetkezetesebb védelmezői a kommunisták

Az MKP ma már az ország legnagyobb parasztpártja

Fiatalkorunk egyik sürgősen megoldásra váró problémája a virágzó mezőgazdaság megteremtése. Az országnak jómódú és művelt parasztságra van szüksége. A Magyar Kommunista Párt a felszabadulás óta a maga részéről mindent elkövet, hogy a gazdaságnak megkapja a szükséges támogatást. Rákosi elvtárral az élen, minden kommunista végső célja népünket erőssé, virágzóvá, boldoggá tenni. Ezt a célt csak úgy tudjuk elérni, ha elsősorban a parasztság életszínvonalát emeljük. Mi határozottan a kisparasztság oldalán állunk: meg fogjuk tenni minden lehetőt, hogy sorsa elviselhetőbbé váljék. Lapunk munkatársa felkereste Tombácz Imre országgyűlési képviselőjelöltet, hogy megkérdezze mint látja a parasztság problémáit.

— Az 1945-ös nemzetgyűlési választások bebizonyították, hogy a Magyar Kommunista Párt az ország második legnagyobb parasztpártja — kezdte nyilatkozatát Tombácz Imre. Azóta azonban nagyon sok történt. 1945-ben a választás úgy érte parasztságunkat a felszabadulást követő néhány hónap múlva, hogy ugyiszólván tapasztalatok nélkül kellett választania az előtte alig ismert pártok közül. 1947-ben más körülmények között szavaz a magyar parasztság. Módja volt megismerni a politikai pártokat, nemcsak a falun kiéleződött helyi tapasztalataiból, hanem az országos politikában vitt szerepükön keresztül is. A parasztság számára a választások óta eltelt küzdelmes két esztendő legfőbb tanulsága, hogy a dolgozó parasztságot tulajdonát nem a kommunisták fenyegették.

Két esztendő eseményei azt bizonyítják, hogy a paraszti tulajdon leggharcosabb és legkövetkezetesebb védelmezői éppen a kommunisták voltak.

Ezért örömmel állapíthatom meg, hogy a parasztság tömegesen pártunk mögött sorakozik fel és a mostani választások hivatalosan is bebizonyítják, hogy a Magyar Kommunista Párt az ország legnagyobb parasztpártja.

Reális követelések a gazdasági életben

Közbevetőleg felteszünk egy kérdést Tombácz elvtárnak: Miről dönt a magyar parasztság az 1947-es választáson?

— Az 1945-ben megválasztott nemzetgyűlést azért kellett időelőtti feloszlatni és az új választásokat kiírni, — folytatja nyilatkozatát Tombácz Imre — mert nemcsak a Kiszármazás Pártból kilépett vagy kizárt képviselők, hanem a pártban bennmaradt képviselők jelentős része is nyílt vagy titkos ellensége a demokratikus fejlődésnek, a dolgozó életszínvonalát emelő és országépítő 3 éves terv megvalósításának. A 3 éves terv nemcsak magában foglalja a Kommunista Pártnak az egész nép s köztük a dolgozó parasztság érdekeit kifejező követeléseit, hanem a követeléseknek tervben való részletes kimunkálásával ország világ előtt bebizonyosodott, hogy a kommunisták követelése reálisak és megvalósíthatók. A nemzetgyűlés tagjainak jó része a régi rend híve, akiket az összeesküvők küldtek be a parlamentbe s akiknek «nem kell újáépülő, boldog ország, ha az egyben demokratikus is», ezért viselkednek féktelen ellenszenvvel a terv iránt s próbálták minden eszközzel meggátolni a terv törvénybeiktatását.

— A 3 éves terv ma a magyar

élet középponti problémája. Az ország népe 1947-ben elsősorban afölött szavaz, hogy akarja-e a 3 éves terv megvalósítását.

Nagy az életkedv a Wolf-majorban

Biznak az ujjgazdák a demokrácia jövőjében

Csak a földhivatal dolgozik lassan

A tanyaközpontok között homoktenger közepén húzódik meg a Wolf-major. Kevesen ismerik az itt élő emberek problémáit. Itt terül el 1050 holdon a Kónya és Magai birtok. A múltban a figyelem akkor terelődött a Wolf-majorra; mikor az uraság csendőroket vonultatott fel gazdasági cselédei ellen. A kiuzsorázott cselédek és béreseket így kényszerítették éhbérért munkára.

Közben nagyot fordult a világ. A major cselédei és béresei földet kaptak a demokráciától, — ahogy ők mondják: a Magyar Kommunista Párttól. Mitsem törődnek azóta a parasztnyuzó földesurral a major lakói. Pedig Kónya százados ur a tavasszal még azt mesélte az embereknek, hogy minék művelik meg a földet, mikor azt ugyanis visszaadják. Mióta az összeesküvőket lefűlelték, csendben van a parasztnyuzó földbirtokok.

Gyengén működik a szentesi földhivatal

Monostori Imrével és feleségével beszélgettünk. Mindketten tele vannak panasszal. Monostori Imre hadifogoly volt a Szovjetunióban. Hazatérése után abban reménykedett, hogy neki is jut föla a Wolf-majorban. A szentesi földhivatal azonban olyan lassan dolgozik, hogy a mérési munkálatokat sem végezték még el. Nagy elégedetlenség van az ujjgazdák között emiatt. Itt van az ősz és még mindig nincsenek a földek kijelölve.

«Pedig, ha a szentesi földhivatal elvégezné a munkáját, egyszerűen csupa elégedett ember élne a Wolf-majorban».

Ezt Laza Péter, a kommunista párt helyi szervezetének vezetője mondja. Lássuk csak miért?

A kiosztott földeken kívül tartalékban hagytak 45 hold rétet és nádat, 26 hold kaszálót, 7 hold szántót, 25 hold erdőt, 20 hold szőlőt és ház helynek is maradt 14 hold körüli föld. Hazatérő hadifogoly már csak hét ember lesz. A tartalékföldről tehát minden családot lehet igazságos juttatásban részesíteni. Ezután hívjuk fel a szentesi földhivatal figyelmét a gyorsabb munkára. Azonnal kezdjenek hozzá a Wolf-majori ujjgazdák földjeinek felméréséhez!

Épülnek az új családi házak

Még ilyen körülmények között is csodálatra méltó az az életkedv, amely az ujjgazdákat eltölti.

Nemrégiben, mikor az ujjgazdák még béresei és cselédek voltak,

sát. Melyek azok a legfőbb követelések, amelyeket a dolgozó parasztság érdekében a Kommunista Párt kidolgozott és immár törvénnyé lett a 3 éves tervben lefektetett? Tesszük fel a következő kérdést.

— **A magyar gazdasági életnek olyan tervszerű, előrelátó, az ország szükségleteit és erőforrásait figyelembevevő irányítása, amely megóvjaa a dolgozó parasztságot a gazdasági válságoktól és megvédi a parasztságot a mezőgazdaság békés és nyugodt fejlődését, s bizonytalanságtól**

az volt a szélés-mondás, hogy: a munkától előbb kap az ember görbe hátat, mint épít egy görbe házat. Most már saját földjükön egyre-másra építik az ujjgazdák családi házait.

Nem paloták, de nem is oly rég még álmában se jutott eszébe senkinek a házépítés. Hirtelenében a következő gazdákat sorolta fel az egyik ujjgazda: Laza Péter, Kereszturi József, Pataki Antal, Dunai Lajos, Márta Mihály, Palócz Károly, Palócz János, Landler Sándor, Turcsik István és Turcsik János. Hiába azonban a szorgalom. A földhivatal mindig ott van, mint kerékkötő. Így a házépítés tekintetében is. Az ujjgazdák kérték földhivataltól, hogy az egyik major nagy raktár- és istállóépületét lebontassák. Ebből akarják a tetőfedési és egyéb építési anyagokat fedezni. Az engedély a mai napig sem érkezett meg.

Megingathatatlan MKP hívek

A major épületei napközben kiálltak. Mindenki kint dolgozik a földeken. Vasárnap és ünnepnaponként jönnek csak össze, hogy beszélgesse a világ folyásáról. A felszabadulás után rögtön megalakult a Magyar Kommunista Párt. Azóta hiába próbálkoznak a többi pártok. Más pártnak nincsen talaja az ujjgazdák körében. Huszonhárom család közül 20 család járhatja a Szabad Földet. A környékről is egyre többen keresik fel a kommunista gyűléseket. A fiatal Pataki István véleménye világít rá a helyzetre legjobban. Fiatalsága ellenére is 4 gyermeke van. Feleségével együtt a legszorgalmasabb ujjgazdák közé tartozik. Megkérdeztük tőle, hisz-e azokban a hírekben, melyeket a kommunistákról beszélnek. Ezeket mondja:

— Nem hiszek a rágalmakban. Magam is a kommunista párt szava, mert az hozza meg a magunkfajta embernek a jobb jövőndőt

Több gazdával beszélgettünk. Az apró-cseprő panaszok mellett valamennyien biznak a felemelkedésükben. Pedig az aszálykról hivatalos becslés szerint is 75 százalékos volt. Talán még a szőlő birta legjobban a melet. Nagy szeretettel emlékeznek meg Bodor Károlyról, akit egyszerű földmunkás léte képviselelőnek jelölt az MKP központi vezetősége. Bodor Károly már többször járt kint a Wolf-majorban és sok ujjgazda ügyes-bajos dolgát intézte el.

mentes, egyenletes fejlődést vív a magyar falu életébe,

fejezte be nyilatkozatát Tombácz Imre.

A dolgozó nemzet pártja az: MKP

Bizonyos, hogy az elmúlt két esztendő nem mult el nyomtalanul parasztságunk fölött. Ma már nemcsak a szegényparasztság érzi magának a Kommunista Pártot, hanem — számos példa mutatja — a Párthoz nem tartozó dolgozó parasztságot, jobb módú gazdákat is bizalommal fordulnak segítségért hozzánk a közösség ügyeinek elintézésére. A Kommunista Párt vezetőségének az országos politikában a dolgozó nép, a parasztság érdekében vitt szerepe kivívta a Párthoz nem tartozó parasztság megbecsülését is. A falujáró kommunista munkások önzetlen segítségével és a közvetlen érintkezés számos előidézetét és babonát oszlalt el felőlünk a falu népében. A parasztság zömének viszonya a kommunistákhoz sokat változott az elmúlt két esztendőben. Ez a változás kifejezésre jut majd a választások leadott paraszti szavazatok jelentős emelkedésében.

Örömmel üjságolta Laza Péter elvtárs, hogy az UFOSZ-nak az ujjgazdák 98 százaléka tagja. Így azom sem csodálkozunk, hogy

a Földművelésügyi miniszter is szép vagyonnal rendelkezik. A földesurak idejében szó sem lehetett arról, hogy szövetkezetet szervezzenek.

Most pedig ott tartanak, hogy közös erővel gépházat építettek, melyben még az ősz folyamán megindul a darálómalom. Ezenkívül hidraulikus szőlőpréss, tejszeparáló, permetsző készülékek, mezőgazdasági felszerelések, boroshordók és egyéb értékek vannak a Földművelésügyi miniszter tulajdonában. A Wolf-major ujjgazdáinak is megvan a maga hároméves terve. Fogyasztási szövetkezetet akarnak rövid időn belül nyitni. Máris folynak az előjegyzések a Magyar Kommunista Párt kezdeményezésére kiosztásra kerülő bakancsokra. Székházait is építenek, melyben az üzlethelyiségi a kulturtermig mindenre lesz hely. A borkereskedés mellett a borkatanyésztést és a fokozott belföldi gazdálkodást vezetik fokozott mértékben be.

Nagyon örülnek az MKP segítségének. Sokan veszik igénybe a legutóbb Szegednek kiutalt nagymennyiségű műtrágyát. Már azt is kiszámították, hogy egy hold föld trágyázása 90 forintba kerül. Azt szeretik csak még, hogy mivel gabona-termésük nagyon silány volt, jómódú vetőmagot kaphatnának. Mikor megmondjuk, hogy Révai József és Tombácz Imre nemzetgyűlési képviselő elvtársak már ebben az ügyben is közbenjártak, megnyugsznak.

Igy él és dolgozik Wolf-major népe. Most már a fiatalok is nekibuzdultak, ők sem akarnak kimaradni az építőmunkából. Legutóbb megalakították a MaDISZ-t. A fiatalok egyelőre még csak sportpályát építenek, de nem sokára többen bejönnek Szegedre, hogy népi kollégiumban tanuljanak. A múltban a szülők cselédek és béresei voltak. Akkor az ő jövőjük sem lehetett más, mint cselédnek, vagy béresnek lenni. Ma már megnyílt előttük az út a tanulás és az érvényesülés felé.

Távozzunk még az egyik ujjgazda magyarázta el nekünk, hogy a választáson a Magyar Kommunista Párt hatalmasan megerősödve kerül ki. Így kell annak lenni — mondja —, mert most már a vak is láthatja, hogy melyik párt tett legtöbbet a nép érdekében. A választás nem is lehet kétséges: a Magyar Kommunista Párt.